

HET VILENEEST

Voor Dames-, Heren- en
Kinderkleding
naar

NIEK VAN HUNNIK
Opheusden-Ochten - Zetten

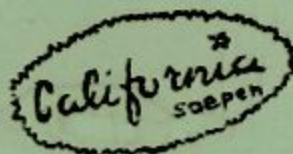
Grote sortering
en
lage prijzen.

Van Sartre tot Woodhouse
en van Sokrates tot
Chroestjef.

Je vindt het allemaal in
de Pocket-Boeken!
Nu reeds 1500 Nederlandse
titels.

Kom af en toe eens vrij-
blijvend in onze grote
voorraad neuzen.

BOEKHANDEL B.O.S.
Zetten.

100% kwaliteit.

Buitengewoon fraaie
geschenken.

Vraag ons premieboekje.

Fa.H.J.HOUPST, Bakkerstraat 16 Zetten

Het adres voor:

Manufacturen - dameshoeden - handschoenen- shawls -
petten enz.

Stoffen - japonnen en rokjes.

Huishoudelijke artikelen - speelgoederen en alle
schoolbehoeften.

het UILENEST

SCHOOLBLAD,UITGAANDE VAN DE CHRISTELIJKE H.B.S.TE ZETTEN

Redaktie:

H.van der Wal
N.Holtrust

B.Bode
W.Kuyper
A.Chaigneau
E.Poortermans

Adviseur: de heer J.Lubbers.

VAN DE REDAKTIETAFEL

Dit is dan de laatste krant waaraan wij nog meewerken.

We hebben het bijzonder plezierig gevonden de krant te mogen oprichten en we danken de heer Lubbers voor al zijn medewerking.

Het binnenkomen van de kopie was voor ons nooit de grootste zorg, meer het verkopen van de krant, waardoor we de laatste keer een strop hadden. Vandaar dat er nu per abonnement verkocht wordt.

We wensen de nieuwe redaktie veel succes toe en we spreken de hoop uit, dat de krant nog lang zal bestaan en zal groeien tot een "goed" blad.

Henny v.d.Wal,
Nora Holtrust.

EN HIER DAN DE NIEUWE REDAKTIE

Allereerst willen we de oude redaktie complimenteren met het werk waar zij mee begonnen is. En wij bedanken de vorige redaktieleden, dat zij ons met raad en daad bijstonden. De taak van de redaktie is niet, dat zij de hele krant vult. In dat geval zou het geen schoolkrant meer zijn. Maar we verwachten van jullie veel en goede kopie. En zoals al eens eerder gezegd met je eigen naam eronder, waarbij eventueel een schuilnaam.

Probeer ook geen plagiaat te plegen. Alleen eigen werk wordt opgenomen.

Ook willen wij nog zeggen, dat er dit keer geen puzzle in staat, omdat daarvoor erg weinig animo blijkt te zijn. Er zijn dit jaar veel nieuwe leerlingen bijgekomen en misschien onder hen ook wel puzzelaars. De liefhebbers(sters) die graag een puzzle in de krant zien, kunnen dit kenbaar maken door een briefje in de kopiebus te gooien. Blijkt er genoeg animo te zijn, dan zal er in het tweede nummer een puzzle verschijnen.

Nogmaals willen wij de oude redactie bedanken en we hopen, dat we net zoveel succes zullen hebben.

De redactie.

BIJ HET BEGIN VAN DE TWEEDE JAARGANG

Dat is al heel wat.

We tellen bij "het Uilennest" al niet meer met nummers.

We tellen met jaargangen. Net als de grote pers.

En ik denk: zó is ook ons blad opgenomen in de geschiedenis van de publiciteit. Het is er een deel van.

Weten jullie dat ook een schoolkrant vele en verre voorouders heeft?

De eerste kranten werden in het begin van de 17e eeuw gedrukt. Een in Straatsburg, de ander, anoniem ergens in een klein vorstendommetje in Midden-Duitsland. Ze schijnen elke week uitgekomen te zijn. Dat is dus wat meer dan het Uilennest. Maar deze betovergrootvaders (of is het bet-overgrootmoeders?) van onze krant hebben maar één jaargang gehaald. Dan zijn wij al verder. Aan het begin van de tweede jaargang!

Maar laten we niet te trots zijn op deze tweede jaargang. Want vlak na het verschijnen van deze eerste bladen kwam er in 1618, het jaar van de Dordse Synode, een krant uit in Amsterdam, die het uitgehouden heeft tot in de vorige eeuw. Dat waren minstens tweehonderdvijftig jaargangen. En dan zijn we daar toch maar weer een hele kleine baby bij.

We hebben ook hele grote broers (zusters?) In Amerika is een blad, de Chicago Tribune, die op elk nummer heeft staan, dat ze de grootste krant van de wereld is. Elke dag rollen er van de persen ongeveer één miljoen honderdvijftigduizend exemplaren van ongeveer 60 pagina's per exemplaar. 'k Weet niet of je een voorstelling kunt

maken van het bedrijf dat daarvoor nodig is. Het aantal mensen, dat er elke dag aan werkt. De hoeveelheid papier. Ik kan 't niet!

En toch - de Chicago Tribune is niet de grootste krant van de wereld. Er zijn week- en maandbladen, die een oplage hebben van 8 à 9 miljoen exemplaren.

Grappig om deze reusachtige broers en zusters met onze kleine baby van goed een jaar te vergelijken. Het leukste is dan opeens te zien, dat wat dan in het groot gebeurt, bij jullie in het klein er ook is. Een redactie, die altijd maar weer puzzelen moet om de uitgave klaar te krijgen. Artikelen die niet binnen komen of niet op tijd komen. 't Overwegen: wat kan er in - wat kan er niet. Och, eigenlijk verschilt het niet zo veel. Ook het Uilennest is een blad en zoals een van de grootste Europese journalisten, die president van de duitse bondsrepubliek is geworden - Prof.Dr.Heuss - 't eens gezegd heeft: "toen ik op school was en schreef voor ons schoolblad was ik misschien meer opgewonden om 't artikel gedrukt te zien, dat ik geschreven had, dan toen ik hoofdredakteur was van de Frankfurter Zeitung en elke week een "Leitartikel" moest schrijven". "En" voegt hij er aan toe: "achteraf bezien zijn de artikelen van het schoolblaadje mij toch nog liever geweest, als alles wat ik daarna schreef".

En nu denk ik: Prof.Heuss - U hebt gelijk! Een schoolblad is belangrijk. Ook óns schoolblad.

Daarom: een goed jaar voor de tweede jaargang van het Uilennest.

K.O.F.

INTERVIEW

Zoals jullie allemaal wel weten was juffrouw Kikkert één oktober 40 jaar in Zetten. En al deze tijd heeft zij haar beste krachten aan onze school gegeven.

Op een middag gingen we daarom naar haar toe om haar het een en ander te vragen. "Vragen jullie maar wat jullie willen" zei ze, maar al gauw raakte ze, evenals wij, zo verdiept in haar leven dat ze ons vanzelf allerlei vertelde. Teveel om op te schrijven zelfs.....

"In Haarlem liep ik het gymnasium af en wilde daarna Rechten gaan studeren. De toekomstmogelijkheden hiervoor waren echter zeer klein, zodat het Frans werd.

Talen liggen me erg goed en ik hoopte hiermee naar Engeland te kunnen gaan. In verband met de oorlog (1914-'18) ging dit echter niet door.

Na eerst een poosje in Frankrijk op kantoor te zijn geweest, kwam ik in Nederland op een scheepvaartkantoor terecht en hier was het dat een vriendin mijn aandacht op een advertentie vestigde, waarin een lerares Frans gevraagd werd op de Normaalschool in Zetten.

Ik verving hier juffrouw van der Beke Callenfels, die later een goede vriendin van mij geworden is, en moest de meisjes van de Normaalschool in één jaar klaarstomen voor hun acte Frans, wat niet altijd meeviel. Ik was pas 23 jaar en had nog geen ervaring in lesgeven.

Het volgend jaar werd plotseling de H.B.S. opgericht en mij werd gevraagd Frans en Engels te geven. Toch was het toen nog niet mijn plan altijd lerares te blijven. Ik dacht dat ik er niet geschikt voor was, tot iemand eens tegen me zei: "Het is juist fijn dat we hier iemand hebben die de kinderen eens over hun bolletje strijkt". Ik ben het lesgeven trouwens heerlijk gaan vinden, behalve als ik voor boeman moet gaan spelen, maar dat moet soms wel eens, verontschuldigde zij zich met een glimlach. Een vriendin van me introduceerde me bij de familie van Eck in Hemmen waar ik nadien vaak kwam. Wat me het meeste heeft getroffen in Zetten, vooral in het "oude Zetten" en wat me ook al die tijd hier heeft gehouden is de grote geloofseenheid, die ik hier telkens weer aantrof. Vroeger kende ik ook iedereen in Zetten, o.a. de directrices van de "Huizen" en het trof me steeds weer dat dit allen "dames van groot formaat" waren, die bewust het werk van ds. Heldring voortzetten.

Toen ik later dan ook verschillende malen de kans kreeg om hier vandaan te gaan, dacht ik: Nee toch blijf ik hier. Ik was me hier thuis gaan voelen.

Het eerste Kerstfeest bijv. dat ik hier meemaakte met ds. Lammerts van Bueren ontroerde me, zoiets had ik nog nooit meegemaakt."

En zo vertelde deze lieve vrouw ons van haar belevenissen uit Zetten waar ze al die tijd zo gelukkig geweest is, al heeft ze ook moeilijke tijden doorgemaakt.

Wij zijn erg dankbaar dat een lerares van zo "groot formaat" in ons midden is. Zij leerde en leert ons niet alleen goed Frans en Engels, maar was voor ons ook een

voorbeeld om geloof en vertrouwen in de mensen te hebben.

LUGANO: EEN MOOI VAKANTIEOORD

Voor ons châlet strekt zich het blauwe meer van Lugano uit. Aan de overkant hiervan verheft zich de machtige Monte Generoso, met aan de voet enkele dorpen, waardoor de weg gaat van Lugano over de Italiaanse grens, naar Como. Links van de berg liggen nog enkele

toppen met aan het eind de nog net zichtbare Monte Brè. Al met al een prachtig uitzicht.

Tegenover de Monte Brè ligt Lugano een luxe en dure plaats, waar de toeristen hun hart kunnen ophalen aan vele attracties. Zo is er ook een boottocht

vanuit Lugano naar het eind van het meer: Capolago (lett. "Meerhoofd"). Van hieruit is een aansluitende verbinding op de tandradbaan, die langs de omringende bergen naar de top van de Monte Generoso voert. Dit is een tocht, die zeer de moeite waard is. Het tandradtreintje, bestaande uit een locomotief een dichte en een open wagon, begint in Capolago.

Steekt eerst de drukke weg en een spoorbaan over en begint dan met de bestijging, waarbij hellingen van 20% voorkomen.

Vanuit het treintje heeft men een prachtig uitzicht over het dal, dat zich van Capolago tot Chiasso uitstrekt. Als we hoger komen, zien we aan de overzijde van het dal, een dorpje in de bergen liggen. Maar als we na een bocht een tunnel zijn ingegaan, hebben we aan de andere kant ineens een heel ander uitzicht. In de diepte liggen verscheidene dorpjes, omgeven door alpenweiden en kleine stukken bouwland. Na een tijdje stopt het treintje en de passagiers mogen uitstappen. We zijn nu 1204 meter hoog. Beneden ons ligt het Meer, omgeven door dorpjes. Na dit "Bella Vista" gaat het weer verder omhoog. De berg doet zijn naam (Monte Generoso: Edelmoedige berg!) eer aan want het is nagenoeg onbewolkt. Als we op een soort plateau aankomen, ruim 1600 meter hoog, staat daar zowaar een groot hotel, met een eindje

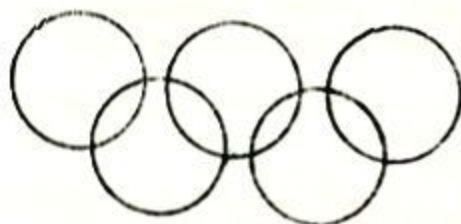
verder een radiostation. De top ligt nog 100 meter hoger, maar deze is gemakkelijk te bereiken, al moeten we dit stukje door de sneeuw klimmen, want het is april en dan is de sneeuw hier nog niet verdwenen. Op de top staat een soort pyramide, waarop het jaartal 1914 is ingegrift. In dit jaar is de berg voor het eerst beklommen. Het uitzicht hier, laat zich wel raden. Zelfs de Jungfrau, de Eiger, de St.Gothard zijn te onderscheiden.

Aan de Zuidzijde zien we Como met het meer, en nog verder een wazige, groene uitgestrektheid, "De Povlakte". Aan de westkant kan men nog net een streepje van het Lago di Maggiore ontdekken. De Oostzijde van de berg gaat verloren in een lange reeks witte pieken en diepe kloven. Een aanblik om nooit te vergeten. Bij de terugtocht begint het plotseling te misten; blijkbaar zijn we in een wolk verzeild geraakt.

Later op de dag gaat het ook regenen, maar we zijn blij, dat we het op de top zo goed hebben getroffen, en we een blik over half Zwitserland konden werpen.

Lod.

ROME 1960

Wij, dat is dus het Nederlandse waterpolozevental, vertrokken dus begin augustus enkele dagen naar Rome om daar te trainen met de Italiaanse poloploeg.

We werden niet zoals we verwacht hadden ondergebracht in het Olympisch

dorp, maar in een sportcomplex dat behoorde aan het Italiaanse Olympische Comité en waar iedere bond de gelegenheid heeft om er trainingsweekenden enz. te houden. Dit sportcomplex bevatte nu letterlijk alles wat men zich maar kan indenken, naast een zestal voetbal- en hockeyvelden een prachtig 50-meter zwembad, sportzalen voor turnen, boksen, worstelen, basketbal, een grote en een kleine sauna, een Amerikaans honkbalveld en daarnaast nog de gebouwen waarin de atleten worden ondergebracht, die een vergelijking met een luxe hotel best kunnen doorstaan en dan natuurlijk nog het restaurant waar men het beste van het beste kan krijgen.

In dit complex wordt dan de Italiaanse sportwereld voorbereid op de Olympische Spelen. We brachten ook een bezoek aan het Olympische dorp dat reeds door zijn gunstige ligging vlak bij de stadions waar de grote wedstrijden plaatsvinden, te verkiezen is boven Londen en Helsinki, maar daarnaast door de schitterende inrichting van de flats de volle tevredenheid van een ieder wel zal hebben. De maaltijden worden genuttigd in de diverse restaurants, waar men gebruik maakt van het cafetaria-systeem. Deze restaurants zijn gedurende bepaalde uren per dag geopend. Komt men echter telaat dan kan men terecht in het internationale restaurant dat dag en nacht geopend is en waar men ook eens een keer iets anders kan eten dan voorgeschreven is door het Olympisch Comité van betrokken land. Ons land maakte bijv. gebruik van de Franse keuken, onze deelnemers(sters) moesten dus steeds in het Franse restaurant eten, wilde men nu een keer Chinees eten dan kon dit, met schriftelijke toestemming uiteraard van de chef de mission, in het Internationaal restaurant. Dit dus wat het Olympisch dorp betreft. Wat de diverse stadions, sportpaleizen, zwembaden enz. betreft, ik kan u verzekeren, dat het één nog mooier en grootser is opgezet dan het ander, iets wat u ongetwijfeld op de T.V. heeft gezien. Dit waren dan de Olympische Spelen en alles wat daarom heen is in beknopte vorm verteld door

Harry Vriend.

VERVOLG PROMOTIE EN PERMISSIE UIT NO.2

Een gezelschapspelletje: neem een grote krant, vouw hem dubbel en snijd hem op de vouw door. Neem die dubbele krant, vouw hem nog eens dubbel en snijd door. Doe dat twintig keer. Ik ben er van overtuigd, dat je nog nooit een hogere stapel papier hebt gezien.

Mag ik dan even voorrekenen: je krijgt dan na één keer snijden 2 lagen papier, na twee keer snijden $4 = 2^2$ lagen papier, na drie keer snijden 2^3 lagen papier en tenslotte na twintig keer snijden 2^{20} lagen = 1048.576 lagen. Laat nu de dikte van de krant 0,1 mm zijn, dan betekent dat een stapel van 104.857,6 mm = bijna 105 meter.

Als je de berekening niet kunt volgen doe dan het experiment: knippen maar en meten. Veel succes. L.van Donk.

Noot van de redactie: nr.2 van: "Men fluistert in de gangen" blijkt ook in dit stuk wel van toepassing te zijn.

PROMOTIE EN PERMISSIE

In 't Uilennest nr.2 heb ik het stukje van de heer van Donk met plezier gelezen. En getracht er mijn vader toe over te halen desgelijks te doen.

Jammer genoeg wilde hij er echter niet aan meedoen. Voor m'n plezier ben ik toen eens aan 't rekenen geslagen, want de veronderstelling van de heer van Donk, dat ik mijn vader de rest van mijn leven zou kunnen onderhouden, leek me toch wel sterk.

De Heer van Donk: zei steeds het dubbele te nemen. Dus: 5, 10, 20, 40 enz. Aangezien er 16 voldoendes op m'n rapport stonden (al waren er dunne zesjes bij) moest ik dit 16 maal doen dan kom ik welgeteld op een bedrag van f. 1638,40. Nu stel ik de vraag: "kan ik hiervan mijn vader de rest van mijn leven onderhouden"?

Antwoord: Nee.

Hiermee is dus aangetoond, dat er in de redenering een fout zit. Hoogstwaarschijnlijk zal de Heer van Donk bedoeld hebben, steeds 't kwadraat te nemen. Maar dat stond er niet bij.

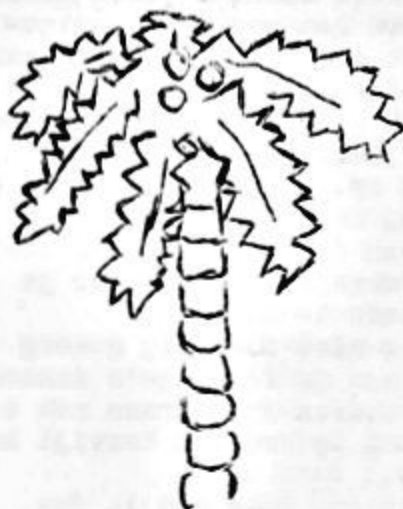
H.v.d.W.

ONTSTAAN DER KAMERMUZIEK

In zuidelijke streken
waar de tijd is blijven steken
moeten nog de jongelingen
onder de balkonnen zingen
in het holle van de nacht
door dulcinea's opgewacht.
Of het muzikanten waren
gaan die knapen met gitaren
midden in de nacht op stap
met een ladder of een trap
en als ze amper zijn begonnen
aan de voet van die balkonnen
met hun maanlichtserenade
komt ze aan de balustrade.

Zij geniet dan urenlang
 van de zoete minnezang
 doch werpt dan - daarmee niet tevreden -,
 een bos met sleutels naar beneden
 of laat de zanger vakbekwaam
 binnen door het keukenraam.
 Zo ontstond de kamermuziek
 als uitwas van de erotiek,
 hoewel de brave muzikant
 eenmaal binnen aangeland
 snel in vuur en vlam geraakte
 en de Muze vaak verzaakte.
 (Met gitaar of mandoline
 is het moeilijk Venus dienen)
 Zo ging en gaat 't in het zuiden,
 en zo ontstonden de geluiden
 van Kamermuziek.

SPANJE

Voor het eerst dit jaar ben
 ik in Spanje geweest en heb
 ik volop gelegenheid gehad
 om van dit land te genieten.
 Ik geloof niet, dat Spanje
 het land bij uitstek is om
 er voor het natuurschoon
 heen te gaan, maar des te
 meer voor zijn levensgewoon-
 ten en de zon!

De Pyreneeën waar men uiter-
 aard over heen moet om in
 Spanje te komen zijn dor en
 droog. De bergen bestaan uit
 rood gebarsten steen. Ze
 zien er bepaald niet aanlok-

kkelijk uit om te beklimmen. Verder het binnenland in,
 is alles ook droog en onvruchtbaar. De dorpjes, hoewel
 ze beslist hun eigen charme hebben, zijn toch voor on-
 ze begripen te klein en te armoedig, dan dat men er
 lang zou willen blijven.

De enige grote stad waar wij geweest zijn (Spanje heeft
 er niet veel) is Barcelona. Een imponerende stad met

zijn drukke avenue's die evenwijdig aan elkaar dwars door de stad lopen. Op een van die avenue's moet je je auto parkeren en dan naar de oude binnenstad lopen, waar de straatjes zo nauw zijn, dat je haast geen stukje lucht kunt ontdekken en zeker niet op "wasdag".

In deze straatjes vind je ook de typisch Spaanse winkeltjes, waar je voor weinig geld de leukste dingen kunt kopen dat wil zeggen wat leer- en eetwaren betreft, en dan de maja, waar iedereen in Spanje naar schijnt te ruiken. Tegen de avond wordt het hier steeds drukker. En dan, twee keer in de week verzamelen de jongens en meisjes zich op een groot plein voor de Kathedraal en dansen zij in grote kringen hun nationale dans de Sardane, begeleid door een orkest dat uit haast voorwereldlijke instrumenten bestaat. Wanneer je een poosje blijft kijken en luisteren krijg je beslist zin om mee te doen en omdat de Spanjaarden vriendelijk zijn, willen ze je het graag leren.

Om een uur of tien gaat men pas eens aan z'n diner denken. Het is dan lekker koel geworden en men zoekt een eetgelegenheden uit. Natuurlijk kan men een vertrouwd uitzien adres binnengaan en daar een biefstuk met doperwtjes bestellen. Alleen zal de biefstuk dan waarschijnlijk meer op je schoenool dan op vlees lijken. Maar als je in Spanje bent zoek je een tafeltje op, buiten in een van de nauwe straatjes en je bestelt een inktvis of een griet en natuurlijk proef je dan ook van de verrukkelijke zoete landwijn of je bestelt een fles champagne, waarvoor je beslist geen kapitaalbezitter hoeft te zijn.

Als je klaar met eten bent en nog niet slaperig genoeg ga je kijken hoe de Spaanse schone de flamingo's dansen. Maar je hoeft beslist niet te proberen om hieraan mee te doen. Als een tol schijnen ze rond te draaien terwijl hun hakken op de grond roffelen.

Een stieregevecht heb ik niet gezien, daar kan ik dus niets over vertellen. Wel heb ik de drukte gezien tegen de tijd dat ze begonnen. Op de avenue's reden de auto's vier rijen dik naar de arena's toe. Eerst toen begrepen we waarom we geen plaats meer konden krijgen.

Op de terugweg zijn we langs de kust gegaan. De Costa Brava was werkelijk geweldig mooi, maar een bezwaar is dat je daar al zoveel Nederlanders ziet en bovendien schijnt het klimaat niet zo geweldig te zijn door de

mistral. Tot slot kan ik iedereen aanbevelen om eens naar Spanje te gaan. Voor mij is het een onvergetelijk land geworden.

Joost.

MEN FLUISTERT IN DE GANGEN:

- ..... Dat vele meisjes hun hart aan de Engelse leraar hebben verloren.
- ..... dat de nieuwe fietsenrekken in Den Haag staan te verroesten.
- ..... dat er tegenwoordig zoveel vijfde klassers in de pauze zijn.
- ..... dat de Schoolraad op non-actief is gesteld.
- ..... dat het opknappen van de school belangrijker is dan de ochtendwijding.
- ..... dat alleen hele sterke liefdes bestand zijn tegen de vakantie.
- ..... dat "Pa" de Brozem heeft ontdekt.

ONWEER.

Vlammend in de lucht
boren zij zich trillend in de grond
Donderslag na donderslag....
Een kat verstopt zich jankend
onder een vuilnisbak
Als eindelijk de regen losbarst
haasten de mensen zich
onder hun vergeten paraplu's
naar huis toe
Warmte bij de kachel
De kat droogt zich
bij de brandende wilgeboom.

Joost.

VOETBALWEDSTRIJD
H.B.S. Zetten-H.B.S. Wageningen
— 5 - 3 —

Vrijdag 30 september j.l. werd de voetbalwedstrijd tussen de eerste elftallen van de H.B.S. uit Zetten en die uit Wageningen gespeeld. De wedstrijd ving aan om 4.30 uur en werd gespeeld op het Excelsior-terrein.

Hoewel er een flinke wind stond werd er goed gevoetbald. Wageningen verrichtte de aftrap met de wind in de rug en ging dadelijk snel van start, waardoor zij het eerste kwartier het heft in handen hadden. Er kon voor Wageningen geen doelpunt uitblijven. In de 11e min. scoorde de midvoor van Wageningen dan ook het eerste doelpunt. Dit gaf de jongens van Zetten meer wilskracht en zo werd in de 15e minuut door Chris Bruinsma de gelijk gescoord. Het spel ging nu gelijk tegen elkaar op. Wageningen mocht echter in de 39e minuut een penalty nemen doordat onze linksback, Aart v.d.Berg, hands maakte. De midvoor van Wageningen voltrok dit vonnis en schoot onhoudbaar in, 2-1. Kort daarna floot de scheidsrechter voor de rust. Na de rust was Zetten de sterkste ploeg en men zette meteen gevaarlijke aanvallen op. In de 13e minuut scoorde Willem Meruwella (gastspeler van Zetten) de lang verwachte gelijkmaker. Zetten was nu heer en meester in het veld, hoewel Wageningen ook nog enkele keren gevaarlijk voor het doel kwam. Na wat heen en weer getrap scoorde onze midvoor Willem van Dulm in de 23e minuut een mooi doelpunt, 2-3 voor Zetten. Kort hierop kwam dezelfde speler vrij voor de keeper, maar werd op een ongeoorloofde manier gehaakt. De scheidsrechter wees onmiddellijk naar de penalty stip. Julius was de man die de penalty zou nemen en maakte geen fout, 4-2 voor Zetten. Een kwartier voor het einde kwam Hans van Schaik plotseling vrij voor de doelman en maakte er 5-2 van. De wedstrijd was nu wel beslist, hoewel Wageningen 5 minuten voor het einde nog kans zag er 5-3 van te maken en hiermee kwam het eind van de wedstrijd. Het was een sportieve wedstrijd, waarin vooral onze

keeper, Tonny Hulshuizen, die enkele doelpunten wist te voorkomen en onze Julius uitblonk. De wedstrijd werd voortreffelijk geleid door de Heer Hulshuizen uit Renkum. De opstelling van de H.B.S.-Zetten was als volgt:

T.Hulshuizen

H.v.Schaik		A.v.d.Berg
H.van Milt	J.Pathipeiluhu	P.Aalberts
C.Bruinsma	A.Timmer	W.v.Dullem
		W.Meruella
		D.Knoop.

H.v.S. klas IV.

De AMERICAN FIELD SERVICE verzocht ons het volgende in onze schoolkrant op te nemen:

"Ga eens een jaartje naar America!" Dat zouden we alle middelbare scholieren die dit jaar eindexamen doen, willen toeroepen. Iedereen, die in juni a.s. de schooldeur voor de laatste maal achter zich hoopt te sluiten krijgt namelijk van de American Field Service de gelegenheid bovenstaande suggestie te verwezenlijken.

De American Field Service is een particuliere, Amerikaanse organisatie, die verbroedering tussen de volkeren wil bewerkstelligen, door buitenlandse studenten gedurende een jaar het onderwijs aan een Amerikaanse middelbare school te laten volgen. Zij ontstond al in de eerste wereldoorlog, toen Amerikaanse soldaten op de slagvelden -fields- in Frankrijk de gruwelen van een oorlog van dichtbij meemaakten. De daar ontstane vriendschapsbanden leidden na de tweede wereldoorlog tot het studiebeurzen-programma, zoals het nu sinds 1949 bestaat.

Vanzelfsprekend zijn aan de uitzending een aantal voorwaarden verbonden. Om te beginnen moeten de kandidaten op 1 juni 1961 tenminste zestien en nog geen achttien jaar oud zijn. Verder spelen bij de selectie de persoonlijkheid, het aanpassingsvermogen en ook de resultaten op school een belangrijke rol. De "AFS-er" volgt als "senior" het onderwijs in de hoogste klas van één der honderden highschools die aan het beurzen-programma deelnemen. De meeste vakken zal je zelf mogen kiezen, want meestal zijn slechts vakken als Amerikaanse geschiedenis, letterkunde en Engels verplicht.

Gedurende dit jaar word je opgenomen in een Amerikaans

gezin, dat zorgvuldig voor je is uitgezocht, en waar je volledig als zoon of dochter beschouwd zal worden. Daarna volgt dan nog een busreis door de Verenigde Staten gedurende de drie laatste weken vóór je vertrek. Zodoende krijg je de gelegenheid een groot gedeelte van Amerika te zien en steeds weer met andere mensen in contact te komen.

Zoals jullie zien is het bepaald de moeite waard eens te schrijven naar het secretariaat van de A.F.S. in Nederland, Moreelsestraat 10, Amsterdam, waar je verdere inlichtingen kunt krijgen en je als kandidaat kunt opgeven. Het inzendingstermijn eindigt eind oktober.

De kosten van dit jaar vol ervaringen komen vrijwel geheel voor rekening van de AFS, want slechts het zakgeld en de reiskosten tot New York v.v. dienen door de student zelf te worden betaald.

MUZIEK IN HET SCHOOLLEVEN.

Wiskunde	: Misty
half negen	: I wanna go home
repetitie	: crying, waiting, hoping
eten onder de les	: arbeidsvitamine
klas zonder leraar	: Jaihouse Rock

CRICKET IN NEDERLAND

Wanneer en waar er nu voor 't eerst in ons land cricket is gespeeld, is niet bij benadering te zeggen. De overlevering wil dat de Zuidafrikaanse studenten te Utrecht in 1856 voor het eerst cricket speelden. Na vele tegenlagen begon cricket in 1870 zijn weg te vinden. Zo werden de eerste clubs opgericht: Deventer Utile Dulci van 1875. Hierna volgden de Haagse Cricket Club 1878 en in 1883 werd te Utrecht de Nederlandse Cricket Bond opgericht.

Al spoedig nadat het Nederlandse cricket zijn kinderschoenen was ontgroeid werd er een internationaal contact gelegd en wel met Uxbridge cricket Clubs, welke ontmoeting door Nederland werd verloren. Vooral Engelse ploegen hebben ons land bezocht. Wij Nederlanders staken

in 1892 voor het eerst de Noordzee over en deze ontmoetingen waren het, waarvan onze cricketers zoveel hebben geleerd.

In 1891 werd de eerste competitie op touw gezet, waarvan het kampioenschap aan Amstels Cricket Club ten deel viel. Veel clubs waren er nog niet, maar die er dan waren hadden slechts weinig of helemaal niets in te brengen, Amstels uit Amsterdam, Rood en Wit uit Haarlem en de Haagse Cricket Club behoorden tot de vaste "klanten" voor het kampioenschap.

In de oorlogsjaren 1914-1918 kwamen vele buitenlanders o.a. Engelsen en Canadezen in grote getale ons land binnenstromen. Zij vormden cricketploegen en kregen zelfs een plaats in de competitie. Na deze oorlog was er een kleine terugslag, maar vooral het buitenlandse contact maakte veel weer goed.

Het stijgende spelpeil werd abrupt door de Duitsers afgebroken toen zij in 1940 ons land binnenvielen. Maar net hadden de bevrijdingsliederen geklonken, of ook de nederlandse cricketwereld mede dank zij de hulp van Engeland, bloeide weer.

En dit herstel zet zich nog steeds voort.
Cricket bloeit!

H.H.B.

Elly : "Ik ben dol op benzine,"
de Hr.B.: "Smeer er wat van achter je oren".

Begeer niet alles te weten opdat
gij niet in alles onwetend blijft.

De mokritus.

Een vlo in Kerkerade
zocht verkering met een made
Ze vond er een
maar die zei "neen,
zoek maar een andere gade.

Mocht het bestaan, dat U naar Amsterdam zal gaan,
denk er dan aan, bij

B r e e m langs te gaan.

De juwelier met de goede naam. Voor eerste klas
artikelen van de beste faam.

BREEM

Nieuwendijk 172

-

Haarlemmerstraat 34

AMSTERDAM

Kappersbedrijf
J.v.AGGELEN & Zn.
Hoofdstraat
Zetten.

tel. 251

Voor camera's, flitsers,
tassen, accessoires,
alle soorten films en
al uw fotowerk
naar

FOTO HOFMAN
Zetten.

Telefoon 651.

"HET MEUBELHUIS"

Het aangewezen adres voor
al uw meubelen en vloerbe-
dekking

J.LUYENDIJK & ZN.
Dorpsstraat 84-86
Elst (Gld.) tel.676

H.AALBERS Zetten
Telefoon 352

Specialiteit in
chocolade, suikerwerken,
comestibles, tabak
levensmiddelen.

G.A.H.VAN STRALEN
Hoofdstraat 48
Zetten Telefoon 365
Brood- en banketbakkerij
Specialiteit in Appelgebak.

Uw leverancier voor
sigaren en sigaretten
is

H O M A N

Alle merken zijn voor-
radig.

Hoofdstraat - Zetten

Voor: Handwerken shawls handschoenen nylons naar "MODERN" Zetten.	Radio, televisies, stofzuigers. A.WEYS Hoofdstraat 52 Zetten
Voor al uw bloemwerk naar Bloemenmagazijn "FLORA" Julianaplein 8 - Zetten Telefoon K 8880-731	Fijne Vleeswaren <u>C.M.Sipman</u> Rund- en Varkensslagerij. Specialiteit in fijne Worstsoorten. Hoofdstraat 53 - tel.231
Haal wijsheid op school, maar Uw gebak bij <u>HENDRIKSEN</u> Julianaplein 2 Zetten.	Levensmiddelenbedrijf TIMMER - tel.472 Hoofdstraat 20, Zetten. Uw adres voor levensmiddelen - - ijs - delicatessen - tabaksartikelen.
Voor cigarettten en versnaperingen etc. uw adres: H.HEYENK Steenbeekstraat 16 Zetten - tel. 427.	L.LOOIJEN Onder Rijkstoezicht gedipl. Schoenhersteller. Hoofdstraat 32 Zetten ----- tel.339.

